

Цвѣтътъ — чудо

Има една хубава народна приказка за „вълшебното цвѣте“. Въ нея се разказва, че онзи, който иска да придобие това чудно червено цвѣте, трѣбва да надвие много прѣчки. Да се отиде до него е много трудно, защото то расте „на незнаенъ островъ, всрѣдъ морето-океанъ“. И да се приближи човѣкъ до него, е страшно, защото „грамадни чудовища пазятъ цвѣтетъ“. Ако ли нѣкой успѣе да преплува „морето-океанъ“ и не се уплаши отъ „арапитѣ-пазачи“, все пакъ едва ли ще се реши да откъсне цвѣтетъ: щомъ го види, ще се разтрепери — толкова то е голѣмо, чудно и замайва съ миризмата си.

Това „вълшебно цвѣте“ е плодъ на народната фантазия.

Но ето, азъ сега ще ви разкажа за чудно цвѣте, което наистина сѣществува, което наистина расте на единъ океански островъ, въ дивитѣ гори, населени съ чудовищни сѣщества. То има такъвъ страненъ изгледъ, а миризмата, която изпуска, е толкова силна и отвратителна, че не всѣки ще се реши да се приближи до цвѣта и да го откъсне.

Името на този забележителенъ цвѣтъ е Арнолдова рафлезия, а родината му е единъ отъ най-гомитѣ острови за Зондския архипелагъ — Суматра.

Тамъ горешитѣ девствени гори даватъ прибѣжище на най-голѣмитѣ сухоземни животни — словетѣ и двурогитѣ носорози, а сѣщо и на човѣкоподобнитѣ маймуни орангъ-утанги. Тамъ расте и цвѣти и най-голѣмиятъ на свѣта цвѣтъ. Той е откритъ въ 1818 година отъ естествоизпитателя Арнолдъ.

Опасноститѣ, които заплашвали Жозефъ Арнолда, когато се скиталъ изъ неизследванитѣ влаж-